

ningernes Forringelse komme til, hvor bliver saa Overfludet af, og hvad bliver der da af de 50,000 Rd. som det ærede Medlem fra Slagelse omtalte? — Det er det, jeg ikke kan Andet end paany fremhæve, og særlig maa jeg bemærke, at det forekommer mig mærkeligt, at netop det ærede Medlem, der som Underudvalg har gjennemgaaet Finantsministeriet, og som maa være vidende om, at der til Generaldirektoratet og Generaldecisoratet gaar den af mig nævnte Sum af 40,000 Rd., dog kan fremsætte den ansførte Paastand.

Frederiksen: [Der er en lille Ting, som jeg af Hensyn til et Dnsfle fra min Valgkreds maa henlede den ærede Ministers Opmærksomhed paa. Jeg ser, at Ministeren er kommen en Del af denne Kreds indse ved et Forslag om Postbefordring til Nødby. En anden Del af denne Kreds havde haabet, at dette Dnsfle skulde være tilfredsstillende paa en anden Maade, der vistnok i ligesaa høi Grad vilde have tiltalt ogsaa Byen Nødby. Man har nemlig ment, at det paa een Gang vilde være til Fordel for en vis Egn og samtidig til nogen Besparelse for Statskassen, om den ene af de Diligencer, som i Almindelighed — jeg tror med Undtagelse af en enkelt Dag af Ugen — to Gange om Dagen gaar igjennem Lolland, gik ad den sydlige Landevei i Stedet for ad den nordlige. Man mente derved at kunne spare Posten baade til Nysted og Nødby, at saaledes paa een Gang, nogen Besparelse kunde opnaas for Statskassen, og Posten tillige komme til at passere en Landevei, som den nu ikke passerer; dels mellem Nysted og Nødby, dels og især mellem Nødby og Naffkov, og saaledes komme til at bære Punktter, som nu ikke nyde godt af den. Kun denne Bemærkning har jeg troet ikke at kunne undlade at gjøre ved denne Behandling. Der er ganske vist mange Forhold her og ikke lidet vigtige Forhold, som jeg havde fuld Anledning til at dvæle ved. Naar jeg ikke gjør det, saa er det, fordi jeg er overbevist om, at det under de nuværende Forhold vil være ønskeligt at røre ved de Reforme, der ganske vist i flere af disse Forhold, som vi have for i Dag, ere at foretage. Særlig gjælder det om et af de Forhold, som jeg ofte har tilladt mig at henlede det høie Things Opmærksomhed paa, og hvor jeg i alt Fald ofte har faaet Thingsets Bifald, Statskovenes Bestyrelse. Naar jeg ikke i Dag ønsker at vende tilbage til denne Sag, saa er det ganske vist, fordi jeg frygter, at, som Tilstanden er for Tiden i denne Overbestyrelse, er det fuldkommen frugtesløst her at drage Manglerne frem. Det Kraftigste vil ganske vist være at fortsætte det, som Thinget har givet Samtykke til, og som tidligere Finantsministre ere gaaede ind paa at vedblive med, men som jeg ganske vist frygter for ligesaa lidt som Reforme i Bestyrelsen vil vinde Tilslutning hos den nuværende Finantsminister,

det er Skovenes Salg. Men da jeg som sagt er overbevist om, at det vilde være frugtesløst at drage denne Sag frem, vil jeg lade den saavel som de andre Sager, der i Forbigaaende ere berørte af den ærede Ordfører, ligge.

Octavius Hansen: Det ærede Medlem for Veile Amts 3die Valgkreds (Th. Nielsen) bemærkede i det første Foredrag, han i Dag holdt, at han mente, at Klasselotteriet burde drives paa forretningsmæssig Maade. Deri er jeg fuldstændig enig med ham, thi det er klart, at det ikke er Andet end en Forretning; det har ikke nogen moralsk, men snarere en umoralsk Betydning. Men jeg forstaar ikke, hvorledes han med Fordringen om Forretningsmæssighed kan forlige det stærke Angreb, han gjorde paa Generaldirektoratet for Statteveesenet i Anledning af det Cirkulære, som det i Januar 1870 har udstedt. Det, som Cirkulæret forlangte, var kun, at Lotteriets Bestillingsmænd ikke ligesom i offentlige Tidender underkastede Lotteriet en saadan Kritik, at Publikum derved afstræffedes fra at spille deri. Dersom jeg havde Bestyrelsen af en saadan privat Forretning, kan jeg forvisse, at jeg ikke paa nogen Maade vilde tillade de mig underordnede Bestillingsmænd at skrive i Avisen og sige, at den Bedrift, hvoraf de bleve lønede, var saa uheldig organiseret for Publikum, at Publikum ikke burde indlade sig paa at spille i den. Men i Øvrigt er jeg af Princip mod ethvert Indgreb i Embeds- eller Bestillingsmænds Ret til at benytte Pressen og endnu mere mod Indgreb i deres Brug af de politiske Rettigheder, som tilkomme enhver Borger, og det skulde glæde mig, hvis det ærede Medlem for Veile Amts 3die Valgkreds vilde være enig med mig deri, hvis jeg virkelig, saafremt der, som det synes, skulde komme den Tid, da der blev Tale om at udøve Pression paa Embedsmændene for at forhindre dem fra at udøve deres politiske Rettigheder, saa kunde regne det ærede Medlem for Veile Amts 3die Valgkreds til den Side, hvortil jeg hører. I Øvrigt tog jeg nærmest Ordet for at indbegaa de Bemærkninger af ham om Klasselotteriet, som særlig vare rettede paa, at der skulde finde Dnsføb Sted. Han gjorde navnlig en Bemærkning om, at det var Dnsføb, at Folk for at kunne spille med i en senere Klasse skulde ved Præsentation af Lodsedlen producere Bevis for, at de havde spillet i den foregaaende Klasse. Dette fandt det ærede Medlem var et utilbørligt Dnsføb. Jeg skal gjøre opmærksom paa, at det paa ingen Maade, saaledes som Lotteriet nu er organiseret, er Dnsføb, men en Nødvendighed, at den, der vil spille f. Ex. til 6te Klasse, præsenterer Lodsedlen til 5te Klasse, thi den kan enten være bleven borte for ham eller, hvad det ærede Medlem ikke omtalte, den kan være transporteret til en Anden end den, der staar indskreven i Kol-